

1877...

93 Harbi. Osmanlı yenilmiş, Batum savaş tazminatı sayılıp Rusya'ya bırakılmış.  
Sarıkamış, Kars, Ardahan, Artvin Rus'a peşkeş çekilmiş.  
Düşman vatanımda kol gezer olmuş.  
22 Aralık 1914, bir dünya savaşında kar ve kara çatışması.  
Gökte kar, yerde yiğit fırtınası.  
Kapanmış yollar, savrulmuş çadırlar.  
Donmaya başlamış parmak, el, kol, ayak, bacak ve tüm uzuvlar.  
Açmış gerdanını, giymiş kefenini dik yamaçlı sıradağlar.

...

Çölden geldi bedenim, kar görmedi ah bu ellerim.  
Atlılar gelse, atlılar. Bir post, aba getirse.  
Ayazda üşüyen bedenimi ısıtıp ellerime güç verse.  
Mermiler avucumda değil, mavzerinde patlasa.  
Mermiler, mermiler...  
Mermiler bende değil, düşmanda yankılansa.  
Ah bi yakalasam o düşmanı, ha bu mermi gibi boğazlasam.  
Ellerim mermide değil, hainin boğazında donup kalsa.  
Önce ellerim, sonra dilim ve gözyaşım dondu.  
Savaşmadan yenilmeye, yüreğim dayanmadı.  
Gönümdeki Allahu Ekber, dilimde yankılanamadı.

Egedeydim düne kadar, İzmir'de.  
Böyle ayaz ömrümde görmedim.  
Gözüm namluda, elim tetikte sıkamadığım kurşunla kalakaldım.

Adanalıyım, bu vatanın evladıyım, ayağımda yazlık potin, sırtımda tüfeğim.  
Yürü dediler yürüdüm.

Yiğidin harman olduğu yerden geldim, Sivas'tan.  
Soğuşu da bilirim, ayazı da.  
Anamın bacası tüter, odası sıcak.  
Ateşi harlar yüreğinde, benim ise ayaklarımda.  
Önce bir sıcaklık, sonra uyuşma ve hissizlik.  
Anam uzatmış elini oğul gel, gel der.  
Ayaklarım gitmek ister...  
Gidemez.  
Kaskatı kesildiği yerde.

Antepli Şahin, Maraşlı Ökkeş, Diyarbakırlı Şehmuz, Harputlu Zülfü ve daha nicesiyim.  
On bin, yirmi bin, elli bin, doksan bin ne fark eder.  
Elleri kınalı, yârimden, evinden, anasından, evladından ayrılan,  
Kars Sarıkamış'ın Allahu Ekber Dağları'na  
Aralıkta yürüyerek bir destan yazan,  
Ocakta açıp gün yüzüne çıkan,  
Kardelenim ben kardelen,  
Kar delen.

Ne mutlu Türküm diye vücut bulan, vatanım ben.  
Vatanım...

*Zeynep Aslan Kesmük*

10.10.2019

*Sarıkamış  
Şehitleri Anısına*

90  
Bin